

A Pécsi Ítéltábla a dr. Király Rozália ügyvéd (fél címe 1) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Kristóf és Borbás Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kristóf Ádám ügyvéd fél címe 2) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2013.április 22. napján kelt 11.P.21.129/2012/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a következők szerint változtatja meg részben.

Az alperes által a felperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forintra felemeli. Mellőzi a felperesnek elsőfokú eljárási részilleték megfizetésére való kötelezését. Az alperes által a Magyar Államnak megfizetendő eljárási illeték összegét 36.000 (harminchatezer) forintra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 2.540 (kettőezer-ötszáznegyven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 9.000 (kilencezer) forint másodfokú eljárási részilletéket. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - ugyanilyen módon - 6.000 (hatezer) forint másodfokú eljárási részilletéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesnek személyiségi jogsértés megállapítására és 250.000 forint nemvagyoni kártérítés megfizetésére irányuló keresetét az elsőfokú bíróság részben teljesítette. Ítéletével a kereset tárgyává tett személyiségi jogsérelmet megállapította és az alperest 100.000 forint nemvagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte. A perköltségek viseléséről a Pp.81.§-a alapján határozott, a felperes pernyertességét 40 %-ban, az alperesét 60 %-ban állapítva meg, az alperest kötelezte 12.700 forint perköltség felperes javára történő megfizetésére, a feljegyzett 15.000 forint eljárási illeték megfizetésére pedig megosztva

kötelezte a peres feleket, az alperes kötelezettségét 6.000, a felperesét 9.000 forintban állapítva meg.

Az elsőfokú bíróság perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseivel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, kérve az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a 9.000 forintos illetékfizetési kötelezettségének a mellőzését, az elsőfokú perköltség 55.000 forintra történő felemelését. Kérte az alperest 15.000 forint másodfokú ügyvédi munkadíj megfizetésére is kötelezni. Fellebbezésének indokolásaként hivatkozott a Pécsi Ítélőtábla Pf.VI.20.424/2012/7. számú jogerős ítéletére, amelyből azt a következtetést vonta le, hogy a személyiségi jogsértés megállapítására irányuló kérelme alapján az Itv.39.§ (3) bekezdés *b)* pontjának alkalmazásával számítandó ún. meg nem határozható pertárgyérték 600.000 forintos összege „elnyeli” a 250.000 forintos kártérítés megfizetésére irányuló keresetét. Ebből következően a személyiségi jogsértés megállapítására irányuló keresete teljesítése folytán teljes egészében pernyertesnek minősül, a perköltségek viselésére tehát teljes egészében az alperes köteles. Az elsőfokú eljárásban felmerült jogi képviselési munkadíját 55.000 forintban kérte megállapítani, „melyből 40.000 a már első fokon bemutatott ügyvédi tényállásban kikötött elsőfokú munkadíj és 15.000 a tárgyalások utazási költsége **Sz-ról**”. A 36.000 forint összegű elsőfokú eljárási illeték fizetésére teljes egészében az alperest kérte kötelezni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés részben alapos.

Megalapozottan hivatkozott a felperes arra, hogy az adott esetben a pertárgy értékének nem a 250.000 forintos kártérítési követelés alapján számított vagyoni érték, hanem a személyiségi jogsértés megállapítására irányuló keresetnek megfelelően számítandó 600.000 forintos ún. meg nem határozható pertárgyérték minősül. A Legfelsőbb Bíróság EBH1999.94. szám alatt közzétett eseti döntésében már rögzítette, hogy az eljárási illeték alapjául a meg nem határozható perértéket kell figyelembe venni, ha az így számított érték meghaladja a kártérítési követelést. Helyesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy az Itv.39.§ (3) bekezdésének *b)* pontja alapján ez az érték 600.000 forintban állapítandó meg. Ehhez képest az elsőfokú eljárási illeték összege az Itv.42.§ (1) bekezdésének *a)* pontjában írtak szerint 36.000 forint. Helyesen hivatkozott arra is a felperes, hogy a pertárgyértékre és annak alapjául szolgáló kereseti kérelemre figyelemmel a perköltségviselés szempontjából pernyertesnek tekintendő teljes egészében, tehát a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján egészében az alperes köteles az elsőfokú perköltségek viselésére. Az állam által előlegezett illetéket így a Pp.78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján egészében az alperes köteles megfizetni a Magyar Államnak. A felperes jogi képviselésével felmerült munkadíjat pedig a felperesnek köteles megfizetni az alperes.

Ennek összegét azonban a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltaktól eltérően számította, ugyanis az elsőfokú iratok között nem lelhető fel a fellebbezésben hivatkozott ügyvédi tényállás, sem a felperes beadványaiban, sem a tárgyalási jegyzőkönyvekben nem lelhető fel utalás arra vonatkozóan, hogy ilyent egyáltalán bemutatott volna az elsőfokú bíróságon a felperes, ennek tartalma sem ismerhető meg az elsőfokú iratokból és annak sincs nyoma, hogy a felperes pernyertessége esetére igényelte volna a jogi képviselésével felmerült költségeknek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§-ában foglaltak

szerinti megtérítését. Ennek hiányában a másodfokú bíróság is ugyanezen rendelet 3.§-ának az alkalmazásával határozta meg a felperes elsőfokú eljárásban felmerült jogi képviseleti munkadíjának összegét. A rendelet 3.§-ának (3) bekezdése alapján, ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5.000 forint, de legalább 10.000 forint. Az elsőfokú bíróság a perben három tárgyalást tartott, ezeken a felperes jogi képviselője jelen volt. Egyik tárgyalás időtartama sem haladta meg az egy órát. A felperes jogi képviselője egy beadványt terjesztett elő az elsőfokú eljárásban: a keresetlevelet.. Ennek elkészítéséhez a tartalmára és terjedelmére figyelemmel egy óra elegendő kellett legyen. Ezért a másodfokú bíróság négy órát vett figyelembe és 20.000 forintban határozta meg a teljes ügyvédi munkadíjat.

Ezt az összeget a másodfokú bíróság is az általános forgalmi adóval növelt mértékben határozta meg. A felperes ugyan nem nyilatkozott arról az elsőfokú eljárásban, hogy a jogi képviselője az ÁFA-törvény személyi hatálya alá tartozik-e vagy sem, az elsőfokú bíróság azonban az ítéletnek a perköltségről rendelkező részében a felperes jogi képviseleti munkadíjának az összegét ÁFA-val növelten állapította meg és ez ellen a felperes a fellebbezésében sem tiltakozott. Ezért a másodfokú bíróság is alkalmazta a hivatkozott IM rendelet 4/A.§-ába foglalt rendelkezéseket.

Fellebbezésében a felperes a jogi képviselőjének az elsőfokú bíróság által lefolytatott tárgyalásokon való megjelenésével felmerült utazási költség megtérítését is kérte. A hivatkozott IM rendelet 4.§ (1) bekezdése alapján a fél kérheti, hogy az ügyvédnek az eljárásban felmerült készkiadásait a bíróság az ügyvéd által benyújtott tételes kimutatás alapján állapítsa meg. A bíróság szükség esetén kötelezi az ügyvédet a kimutatásban szereplő kiadások igazolására. A (2) bekezdés értelmében, ha az ügyvéd a bíróság által megszabott határidőn belül készkiadásait nem részletezi vagy nem igazolja, a bíróság a 2.§ (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott készkiadások megállapítását mellőzi. Tekintettel arra, hogy ilyen benyújtott tételes kimutatást a felperes az elsőfokú eljárásban nem terjesztett elő, ennek megállapítását a másodfokú bíróság is mellőzte.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben megváltoztatta az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben foglaltak szerint.

A fellebbezéssel vitássá tett követelés összértéke 51.300 forint, ehhez képest a fellebbezés 21.700 forint erejéig, azaz 40 %-os mértékben volt sikeres. Ezért a másodfokú eljárásban felmerült költségek viseléséről a másodfokú bíróság a Pp.81.§ (1) bekezdésének az alkalmazásával határozott. Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság az alperest a felperes jogi képviseletével felmerült és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésének *a)* pontja, (5) bekezdése és 4/A.§-a alapján számított ügyvédi munkadíj 40 %-ának a megfizetésére kötelezte. Az állam által előlegezett másodfokú eljárási illeték összegének viselésére a peres feleket pervesztességük arányában kötelezte a Pp.81.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének *f)* pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

P é c s, 2013. szeptember 12.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Vogyicska Petra s.k. bíró, Gáspárné
dr. Baranyabán Judit s.k. bíró